

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

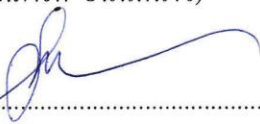
สุชุม ชินวงศ์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ สุขุม ชินวงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

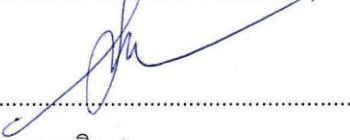
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.สถาพร พฤษภูมิกุล)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

.....กรรมการ
(ดร.สถาพร พฤษภูมิกุล)

.....กรรมการ
(ดร.ชนวิน ทองแพง)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.สถาพร พฤษภูมิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ดร.ชนวิน ทองแพง
กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สมุท ชำนาญ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร
อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
นายประเสริฐ สวานจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุคันธาवास ที่กรุณารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะครูและนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้
ในการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณ
บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษาวิจัยจนประสบความสำเร็จ
ในการศึกษาดังความมุ่งหมายทุกประการ

ศุขุม ชินวงศ์

58920930: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: วินัย/ โรงเรียนสิงห์สมุทร/ จังหวัดชลบุรี/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 18

สุขุม ชินวงศ์: วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 (STUDENTS DISCIPLINE IN SINGSAMUT SCHOOL CHONBURI PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: การดี อนันต์นำวี, กศ.ด., สถาพร พุฒพิทกุล, ปร.ด., 67 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย สะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คน และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .41-.81 โดยมีค่าความเชื่อมั่น .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ และตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

58920930: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: STUDENTS DISCIPLINE/ SINGSAMUT SCHOOL/ CHONBURI PROVINCE/ THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18

SUKHUM CHINWONG: STUDENTS' DISCIPLINES IN SINGSAMUT SCHOOL CHONBURI PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18. ADVISORY COMMITTEE: PARADEE ANANNAWEE, Ed.D., SATAPORN PRUETIKUL, Ph.D. 67 P. 2018.

The purposes of this research were to study and compare students discipline in Singsamut School, Chonburi Province under the Secondary Educational Service Area Office 18 as classified by gender, cumulative GPA, admission and the careers of students' parents.

The sample was 136 students in Sing Samut School, Chonburi province under the Secondary Educational Service Area Office 18. The member of sample was suggested base on the sampling table proposed by Krejcie and Morgan (1970, p. 608) and To identify the samples random sampling technique was applied. The data collection instrument in this study was a 5 point rating scale questionnaire. The item discrimination power of this questionnaire on was between .41-.81, and the reliability was .95. The statistics used for data analysis were Mean, *t*-test and the One-way ANOVA.

1. Students' disciplines in Singsamut School, Chonburi Province under the Secondary Educational Service Area Office 18 were found at a high level.

2. Students' disciplines in Singsamut School, Chonburi Province under the Secondary Educational Service Area Office 18 classified by gender and cumulative grade point average in overall was statistically significant difference, however, in the areas of admission and the careers of students' parents, this study in Overall and each expect reports no statically significant difference.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การจัดการศึกษาของโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18.....	9
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับวินัย.....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน.....	18
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	53
ภาคผนวก ก.....	54
ภาคผนวก ข.....	58
ภาคผนวก ค.....	62
ภาคผนวก ง.....	65
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	28
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	33
3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอแยกตามเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.....	33
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ.....	34
5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอแยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.....	34
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้าน.....	35
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการแต่งกาย.....	35
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านความประพฤติ.....	36
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ.....	38
10 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ.....	38
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	39
12 การเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	39
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ.....	40
14 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน.....	41
16	ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน.....	42
17	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยของ นักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.....	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกของเรานี้ประกอบไปด้วยธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตมากมายที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน ดำรงชีวิตโดยอาศัยสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวในการอยู่รอด ในยุคก่อนสิ่งมีชีวิตนั้นดำรงอยู่เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น แต่ต่อมาก็ถูกพัฒนาไปตามสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งสิ่งมีชีวิตที่มีการพัฒนาไปอย่างมากได้แก่มนุษย์ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีประวัติมายาวนาน โดยธรรมชาติที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Social animal) ซึ่งอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เป็นพวก มีภาษาพูด มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและการประพฤติปฏิบัติต่อระเบียบแบบแผนและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมเดียวกัน ส่วนประกอบเหล่านี้เรียกว่า วัฒนธรรมอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการคุ้มครองที่ทำให้มนุษย์นั้นดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้โดยสงบสุข (งามพิศ สัตย์สงวน, 2551, หน้า 54) ปัจจุบันรัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยของคนในชาติ การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จะต้องอาศัยคนในชาติที่มีระเบียบวินัย ปัญหาสังคมปัจจุบันเป็นปัญหาเกี่ยวเนื่องมาจากคนในชาติย่อหย่อนด้านคุณธรรมโดยเฉพาะการขาดระเบียบวินัย เช่น การขาดระเบียบวินัยด้านการทำงาน การไม่รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง การขาดความรับผิดชอบทั้งในครอบครัว และการทำงานในหน่วยงาน การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบแบบแผนของบ้านเมือง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของกวีสุรา รัตนกร (2557, หน้า 216-225) ที่กล่าวว่า “ปัจจุบันบ้านเมืองมีปัญหามากมายหลายด้าน และหนึ่งในปัญหานั้นคือ ปัญหาประชากรที่ไร้ระเบียบวินัยในตนเอง อันเป็นปัญหาพื้นฐานของปัญหาอื่น ๆ เช่น จราจร เศรษฐกิจ สาธารณสุข อาชญากรรม เป็นต้น” (ปิยะพร มาเฟ้า, 2557)

กระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีคือการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาจริยธรรมต่าง ๆ และได้มีพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ตอนหนึ่งว่า “การจัดการศึกษาต้องเปลี่ยนไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้เด็กไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีศักยภาพในการเรียนรู้ มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักของพระพุทธศาสนา มีคุณธรรมจริยธรรม มีค่านิยมอันพึงประสงค์ (กระทรวง

ศึกษาธิการ, 2545, หน้า 4) การพัฒนาคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของชาติ ที่ถือเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ การเน้นให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพและความมั่นคงในการดำรงชีวิต การจัดการต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ จึงมีความจำเป็นต้องให้คนมีคุณธรรมควบคู่ไปกับการศึกษา มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีระเบียบวินัยการส่งเสริมวินัยของนักศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาชาติ เราสามารถคณะบุคคล ได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้น การศึกษา การศึกษาจึงทำให้มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งบนโลกใบนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาพฤติกรรมของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น มนุษย์ด้วยกันเอง แม้สภาพของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายในการศึกษาของมนุษย์นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ทำให้มนุษย์นั้น กลายเป็นสัตว์สังคมนั่นเอง เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงต้องมีการอยู่ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้มนุษย์นั้นเกิดเป็นสังคมบนโลกใบนี้ เมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันมากขึ้นสังคมก็เริ่มที่จะมีขนาดใหญ่ขึ้นไปเป็นเงาตามตัว ทำให้มนุษย์เริ่มมีปัญหาในการใช้ชีวิต เพราะเมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันมากขึ้นความคิดแตกต่างกัน สังคมพร้อมที่จะวุ่นวายมากขึ้น เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงต้องหาทางออกในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ในสมัยโบราณมนุษย์อยู่ร่วมกันโดยใช้กฎธรรมชาติเป็นการเคารพในสิ่งที่มนุษย์อีกฝ่ายกระทำหรือพึงกระทำต่อกัน แต่เมื่อสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น มนุษย์จึงต้องหาวิธีการอยู่ร่วมกันให้ได้ มนุษย์จึงตั้งกฎหมายขึ้นมาเพื่อให้ส่วนใหญ่ได้ใช้ชีวิตอย่างสงบสุขและไม่รุกรานซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่แล้วมนุษย์ใช้กฎหมายเป็นตัวบ่งชี้ในการที่จะอยู่ร่วมกันเป็นสังคมเล็ก ๆ ที่กำหนดขึ้น เช่น สังคมครอบครัว สังคมภายใน โรงเรียน ก็มีกฎระเบียบเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคนที่อยู่ในสังคมอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ต้องควรที่จะเคารพกฎนั้น ๆ เหมือนกับกฎหมาย นั่นหมายถึงว่ามนุษย์เรานั้นจะต้องมีวินัยในตนเอง (อินทรา บุญวาทย์, 2550, หน้า 2)

สิ่งที่มนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข นั่นคือ กฎหมาย แต่สิ่งที่มนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในเมือง บ้านเรือน ครอบครัว หรือสถานที่ต่าง ๆ นั้นก็จะมีกฎอีกแบบหนึ่ง คือกฎระเบียบวินัยนั่นเอง กฎระเบียบวินัยที่เห็นกันอยู่เป็นประจำ ยกตัวอย่างเช่น ในโรงเรียน นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนควรที่จะต้องเคารพกฎระเบียบนั้นเพื่อที่จะให้โรงเรียนสามารถดูแลและสามารถที่จะให้นักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขนั่นเอง ซึ่งกฎระเบียบดังกล่าวก็ต้องมีคนที่มีมารักษา กฎระเบียบเหล่านี้ให้ ความศักดิ์สิทธิ์ นั่นก็คือ บุคลากรภายในโรงเรียนนั่นเอง บุคลากรภายในโรงเรียนมีความเข้มแข็งสามารถดูแลกฎระเบียบเหล่านั้นได้อย่างดีก็จะทำให้นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนมีวินัยที่ดี แต่ถ้าบุคลากรไม่เอาจริงเอาจ้งในการบังคับใช้กฎระเบียบที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก็จะทำให้นักเรียนนั้นขาดวินัย (สังคม วงศ์พิณี, 2548, หน้า 3)

วินัยถือเป็นพื้นฐานในการดำเนินกิจกรรมในสังคมและการรวมกันอยู่ของกลุ่ม การปลูกฝังวินัยจะทำให้คนยอมรับกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด ทำให้พัฒนาตนเองสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ที่สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังได้แม้ว่าจะมีสิ่งเร้าจากภายนอกและสิ่งเร้าจาก ภายใน อีกทั้งยังมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมวินัยในตนเอง (อภิญา ทหารวานิช, 2552, หน้า 2)

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่สังคมมุ่งหวังว่าจะเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างวินัยให้คนในชาติ และจัดประสบการณ์ นอกจากจะเป็นการให้ความรู้เพื่อให้เด็กได้เพิ่มพูนความสามารถทางสติปัญญา และพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงมีสุขภาพจิตที่ดีแล้วจะช่วยสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ส่งเสริม ให้เด็กเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข การควบคุมความประพฤตินักเรียนเป็น ภาระหน้าที่ของครูอาจารย์ นับตั้งแต่ผู้เป็นหัวหน้าสถานศึกษาลงมาถึงบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เป็นการ กระทำร่วมกันด้วยจุดหมายสำคัญ คือ ให้นักเรียนเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ถ้ามีการฝ่าฝืน กฎระเบียบ ย่อมหมายถึงการลงโทษ เป็นที่ปรากฏอยู่เสมอว่าปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ส่วนมากมีการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพที่เป็นนักเรียน เช่น ด้านการแต่งกาย ใ้ผมยาว ผิดระเบียบ เสื้อผ้าไม่ปกปิดชื่อของโรงเรียน ส่วนด้านความประพฤติเป็นที่พบเห็นกันบ่อย ๆ คือ การมาโรงเรียนสาย การหนีเรียน เล่นการพนัน สูบบุหรี่ และแสดงกิริยาวาจาที่ก้าวร้าว ไม่เคารพ เชื่อฟังครูอาจารย์ อันอาจเกิดจากสภาพทางครอบครัวและทาง โรงเรียนด้วย (อินทิรา บุญวาที, 2550, หน้า 2)

โรงเรียนสิงห์สมุทร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียนทั้งหมด 3,679 คน ซึ่งประกอบไปด้วย นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนักเรียน ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณอำเภอสัตหีบ ซึ่งเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ผู้ปกครอง จะประกอบอาชีพรับราชการทหาร ซึ่งทางโรงเรียนได้มีโควตาสวัสดิการทหารให้กับบุตรหลาน เข้าศึกษาต่อ จึงทำให้มีลูกหลานในหน่วยงานราชการมากเฉลี่ยร้อยละ 70 และส่วนที่เหลือเป็น ลูกหลานที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะมีความเป็นตัวของตัวเองสูงมาก ในระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่มีความเสี่ยงในด้านการผิดระเบียบวินัยสูง อันเนื่องมาจากเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จึงทำให้นักเรียนมีความคิดเป็นของ ตัวเองสูง ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีพฤติกรรมในการเคารพวินัยน้อยมาก ประกอบกับ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีสิ่งยั่วยุ ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนช่วงชั้นนี้ ขาดวินัย (โรงเรียนสิงห์สมุทร, 2558)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสิงห์สมุทร มีความสนใจในการศึกษาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เพื่อเป็นข้อมูลให้ฝ่ายบริหาร ครูฝ่ายปกครอง

ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ตลอดจนเพื่อทราบข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง และนักเรียนอันเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อการกระทำผิดทางวินัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
2. เพื่อเปรียบเทียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อของนักเรียนและอาชีพของผู้ปกครอง

คำถามในการวิจัย

1. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 อยู่ในระดับใด
2. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกรอบแนวคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของนักเรียนที่สำคัญมี 2 ด้าน คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 45) ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การศึกษาเข้าต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง รวมทั้งได้ศึกษาแนวทางแก้ไขวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในโรงเรียนดังกล่าว ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถช่วยให้ผู้บริหาร ครูฝ่ายปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทรให้ดียิ่งขึ้น
2. สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการควบคุมวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ตามกรอบแนวคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 45) ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน

1.1 ด้านการแต่งกาย

1.2 ด้านความประพฤติ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 598 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2558 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 เกรดเฉลี่ยสะสม

3.1.2.1 ต่ำกว่า 2.50

3.1.2.2 2.50 ขึ้นไป

3.1.3 การศึกษาเข้าต่อ

3.1.3.1 จบจากโรงเรียนเดิม

3.1.3.2 มาจากโรงเรียนอื่น

3.1.4 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.4.1 รับราชการทหาร

3.1.4.2 รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.1.4.3 ประกอบอาชีพอื่น ๆ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

3.2.1 ด้านการแต่งกาย

3.2.2 ด้านความประพฤติ

นียบามศัพท์เฉพาะ

1. วินัยของนักเรียน คือ ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติ และข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติของทางราชการที่กำหนดให้ใช้กับนักเรียน ให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามในด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านปฏิบัติตน หากไม่ปฏิบัติตามอาจเกิดความเสียหายหรือเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเหตุให้ทำผิดและถูกลงโทษ

2. การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนประพฤติตนเหมาะสม หรือปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ใช้กับนักเรียน ได้แก่ การประพฤติในเรื่องการแต่งกาย และในเรื่องความประพฤติทั้งในและนอกโรงเรียน

2.1 ด้านการแต่งกาย หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ฝ่าฝืนระเบียบข้อปฏิบัติของโรงเรียน ได้แก่ การสวมเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า ทรงผม การแต่งหน้า และเครื่องประดับต่าง ๆ

2.2 ด้านความประพฤติ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนในสิ่งที่ไม่ควรประพฤติแล้วนักเรียนประพฤติ ได้แก่ การหนีเรียน การจับกลุ่มมั่วสุม ยาเสพติดให้โทษ แสดงกิริยาจาก้าวร้าว การทะเลาะวิวาท ฐัฐสาว การเที่ยวกลางคืน การขาดเรียน การมาโรงเรียนสาย การพกพาอาวุธ การขับขีรถจักรยานยนต์แข่งขันความเร็วกัน การลักขโมย และการปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับสถานภาพของนักเรียน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

3.1 นักเรียนชาย หมายถึง นักเรียนเพศชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

3.2 นักเรียนหญิง หมายถึง นักเรียนเพศหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทรจังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

4. เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 ขึ้นไป

4.1 ต่ำกว่า 2.50 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50

4.2 2.50 ขึ้นไป หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่มีผลการเรียน 2.50 ขึ้นไป

5. การเข้าศึกษาต่อ หมายถึง การเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่จบจากโรงเรียนเดิม และมาจากโรงเรียนอื่น ๆ

5.1 จบจากโรงเรียนเดิม หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสิงห์สมุทร

5.2 มาจากโรงเรียนอื่น หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนอื่น ๆ

6. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง งานที่ผู้ปกครองนักเรียนทำเป็นประจำเพื่อเป็นรายได้ของครอบครัว โดยยึดอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ราชการ ทหาร ราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และประกอบอาชีพอื่น ๆ

6.1 ราชการทหาร หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่รับราชการทหารเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ของครอบครัว โดยยึดอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก

6.2 ราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ของครอบครัว โดยยึดอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก

6.3 ประกอบอาชีพอื่น ๆ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เป็นอาชีพที่สร้างรายได้ของครอบครัว โดยยึดอาชีพของหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก

7. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสิงห์สมุทร ที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดระบบและกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้ครอบคลุม เพื่อการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีและระยอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาของ โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับวินัย
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาของโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

สภาพทั่วไป

พ.ศ. 2480 โรงเรียนเปิดสอนอย่างเป็นทางการ โดยชื่อว่า โรงเรียนสถานีทหารเรือสัตหีบ พ.ศ. 2483 โรงเรียนย้ายมาอยู่ ณ สถานที่ในปัจจุบัน พ.ศ. 2487 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อว่าโรงเรียนทหารเรือสัตหีบบำรุง พ.ศ. 2496 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อว่า โรงเรียนสิงห์สมุทร พ.ศ. 2502 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อว่า โรงเรียนสัตหีบ พ.ศ. 2523 กองทัพเรือส่งมอบโรงเรียนให้กรมสามัญศึกษา เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2523 และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสิงห์สมุทร” โดยถือว่าวันนี้เป็นวันสถาปนาของโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนสิงห์สมุทรตั้งอยู่ที่ 2508 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20180

ปรัชญาโรงเรียน

ลูกสิงห์สมุทรคุณฉะมีค่า

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

วิชาการเป็นเลิศ ประเสริฐคุณธรรม ก้าวนำเทคโนโลยี มีมาตรฐานสากล เป็นคนดีของสังคมโลกบนวิถีความเป็นไทย

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม ความขยัน ประหยัด ความซื่อสัตย์ กตัญญู ความรับผิดชอบ การพึ่งตนเองการมีวินัย การรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม
2. พัฒนาการเรียนรู้เน้นพูดให้เป็นสำคัญ เน้นการลงมือปฏิบัติตามกระบวนการคิด วิเคราะห์กระบวนการกลุ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองทางในและนอกห้องเรียน
3. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยอยู่บนพื้นฐานความเป็นไทย
4. พัฒนาระบบการจัดการการทำงานและมีส่วนร่วมของชุมชนระดับประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา
5. พัฒนาชื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนและการการบริหารงาน
6. ระดมทรัพยากรจากภาครัฐเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ทรงคุณวุฒิและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสนับสนุนการศึกษา
7. พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถมีคุณภาพ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ สื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีสื่อสารสู่สาธารณชน
9. สร้างเสริมบรรยากาศสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์พลังงาน สุขภาพกายสุขภาพจิตของบุคลากร
10. จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ห่างไกลอบายมุขสิ่งเสพติด

เป้าหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิและโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ มีคุณธรรม และดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 3. เพื่อให้ครู บุคลากรในโรงเรียนทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิรูปการศึกษา และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 4. เพื่อให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
 5. เพื่อให้โรงเรียนมีมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชน
- กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา**
- กลยุทธ์ที่ 1 เร่งรัดพัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาในสังกัดเพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่แก่นักเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มอัตราการเข้าเรียนในทุกระดับ ทั้งเด็กทั่วไป ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ลดอัตราการออกกลางคัน และพัฒนารูปแบบการให้บริการ

กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาชาติ พัฒนาผู้เรียน สมรรถนะของครู

กลยุทธ์ที่ 5 สร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหาร การศึกษาเพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพบนหลักธรรมาภิบาลในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (โรงเรียนสิงห์สมุทร, 2558)

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับวินัย

ความหมายของวินัย

คำว่าวินัย มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ซึ่งพอจะนำมากล่าวได้ดังนี้

วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางกาย วาจา ของคนในสังคมให้เรียบร้อยดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสุข สบาย ไม่กระทบกระทั่งซึ่งกันและกัน วินัยช่วยให้คนในสังคมห่างไกลจากความชั่วทั้งหลาย การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่าถ้าขาดระเบียบวินัย ต่างคนต่างทำตามอำเภอใจ ความขัดแย้งและถกเถียง ก็จะเกิดขึ้น ยิ่งมากคนก็ยิ่งมากเรื่องไม่มีความสุข การงานที่ทำก็จะเสียผล ดอกไม้จำนวนมาก ที่วางรวมกันหากวางอยู่ระเกะระกะจะจัดกระจายก็จะด้อยค่าลง ทั้งยังทำให้กรงรังอีกด้วย แต่เมื่อ เรานำดอกไม้เหล่านี้มาร้อยรวมเข้าด้วยกันด้วยเส้นด้าย ดอกไม้เหล่านี้ก็จะกลายเป็นพวงมาลัยอัน งดงาม เหมาะที่จะนำไปประดับตกแต่งให้เจริญตาเจริญใจ ถ้าประชาชนแต่ละคนเป็นเสมือนดอกไม้ แต่ละดอกเส้นด้ายที่ใช้ร้อยดอกไม้ให้รวมกันอยู่อย่างมีระเบียบงดงามนั้นก็เปรียบเสมือนวินัย วินัยจึงเป็นสิ่งที่ใช้ควบคุมคน ให้คนเราใช้ความรู้ความสามารถไปในทางที่ถูกที่ควร คือทำคนให้เป็นคน “ฉลาดใช้” นั่นเอง (พระมหาสมชาย, 2557, หน้า 42)

วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ ธรรมเนียมประเพณีของ สถาบัน ตลอดจนคำสั่งของครูอาจารย์และผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง (มาลินี จุฑารพ, 2539 อ้างถึงใน วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง, 2551)

วินัย หมายถึง แบบแผน กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติ คนที่มีระเบียบวินัย เป็นคนที่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนได้ตามแบบแผนกฎเกณฑ์และข้อบังคับของ สังคมนั้นได้โดยอาจจะใช้กฎเกณฑ์ข้อบังคับเป็นเครื่องกำหนดให้ทำตาม ซึ่งเรียกว่าระเบียบวินัย

ภายนอกหรืออาจจะปฏิบัติเพราะตระหนักถึงความถูกต้องเหมาะสมดั่งใจของตัวเอง แม้บางอย่างจะไม่ได้มีการกำหนดไว้เป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับก็ตาม ซึ่งเรียกว่ามีระเบียบวินัยในตนเอง (สุพัตรา เทียนอุดม, 2536)

วินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึกซึ่งต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต หากแต่ต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและผู้อื่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น (อำพร กาทอง, 2529)

วินัย หมายถึง ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ปฏิบัติตาม แม้ระเบียบบางประการจะมีได้กำหนดไว้อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร หากแต่เป็น ความคาดหวังของครูที่จะทำให้นักเรียน นักศึกษาวางตัวหรือประพฤติตนทั้งในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา ซึ่งถ้านักเรียน นักศึกษา ประพฤติตนผิดไปจากระเบียบและความคาดหวังของครู ก็ถือว่าทำผิดวินัยและครูอาจจะใช้วิธีลงโทษที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมกับความผิดนั้น (กัญญา โสธร, 2523)

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง กฎระเบียบข้อบังคับสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพื่อใช้ควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม เป็นสิ่งที่ทุกคนควรยึดถือและปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางในการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุข

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 44)

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

1. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527
2. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2540
3. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2542
4. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2546

ข้อ 4 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่สถานศึกษานั้นจะมีกฎหมายกำหนดเรื่องการแต่งกายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ข้อ 5 ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา

เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญศึกษา

เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับอุดมศึกษา

ระดับต่ำกว่าปริญญา

เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษา

เอกชน สอนศาสนาอิสลาม

ข้อ 6 เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย
หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีแดง ขาสั้น

- รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

นักเรียนหญิง

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

- เครื่องหมาย ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย
หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- กระโปรง ผ้าน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรอบตัว หรือยาวเพียงได้เข้า

แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบ ข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้ว

ชายกระโปรงคลุมเข้า

- รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มหลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

ข้อ 7 เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย
หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีแดง ขาสั้น
 - รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า
- ถุงเท้าสั้น สีขาว
- นักเรียนหญิง
- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยพู่ผูกคอชายสามเหลี่ยม
- เงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น
- เครื่องหมาย ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
 - กระโปรง ผ้าดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรูดรอบตัว หรือยาวเพียงได้เข้าแบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบ ข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า
 - รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มหลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า
- ถุงเท้าสั้น สีขาว
- ข้อ 8 เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- นักเรียนชาย
- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น
 - เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
 - กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือแบบสุภาพ ขาสั้น
 - เข็มขัด หนัง สีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด
- นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนได้
- รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า
- ถุงเท้าสั้น สีขาว
- นักเรียนหญิง
- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยพู่ผูกคอชายสามเหลี่ยม
- เงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น
- เครื่องหมาย ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
 - กระโปรง ผ้าดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรูดรอบตัว หรือยาวเพียงได้เข้าแบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบ ข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มหลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า
ถุงเท้าสั้น สีขาว

ข้อ 9 เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย
หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือแบบสุภาพ ขาสั้น

- เข็มขัด หนังสืหรือผ้า สีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

ถุงเท้าสั้น สีขาว

นักเรียนหญิง

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยพ้าผูกคอชายสามเหลี่ยม
เงือกกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

- เครื่องหมาย ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย
หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- กระโปรง ผ้าดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรูดรอบตัว หรือยาวเพียงใต้เข่า
แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบ ข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้ว

ชายกระโปรงคลุมเข่า

- เข็มขัด หนังสืหรือผ้า สีดำ หัวเข็มขัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัดหุ้มด้วยหนังสืหรือ
ผ้าสีเดียวกับเข็มขัด

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มหลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า
ถุงเท้าสั้น สีขาว

ข้อ 10 เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับ
อุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตผูกเนคไท แขนสั้นหรือแขนยาว

- เครื่องหมายติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

- กางเกง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว

- เข็มขัด หนังสืสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น ชนิดผูก

- ถุงเท้า ส้น สีดำ

นักเรียนหญิง

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้นหรือแขนยาว

- เครื่องหมาย ติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

- กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

- เข็มขัด หนังสืดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูงไม่เกิน 2 นิ้ว

ข้อ 11 เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้นหรือแขนยาว

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย

หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- หมวกใช้หมวกสีขาว (กะปิเยาะห์) หรือหมวกสีดำ (ซอเกาะห์) ในโอกาสอันควร

- กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือแบบสุภาพ ขาวยาว

- เข็มขัด หนังสืดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะชนิดหัวกลัดหรือหัวเข็มขัดเป็นตราของ

สถานศึกษา

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น

- ถุงเท้า ส้น สีดำ

นักเรียนหญิง

- เสื้อ กางสีพื้น ไม่มีลวดลาย แบบคอกลมไม่มีปก

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย

หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

- ผ้าคลุมศีรษะ ผ้าสีพื้น ไม่มีลวดลาย ลักษณะเย็บเป็นถุง หรือตัดเย็บในลักษณะอื่น

ซึ่งต้องคลุมศีรษะ ทั้งหมด เว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะคลุมไหล่กระโปรงหรือโสร่ง

- กระโปรง ผ้าสีพื้น ไม่มีลวดลาย แบบทรงปลายบาน ไม่มีจีบ หรือมีจีบหรือเกล็ด

ความยาว เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

- โสร่ง มีลักษณะเช่นเดียวกับผ้าถุงหรือผ้าโสร่งทั่วไป เป็นผ้าสีพื้น ไม่มีลวดลาย

ขนาดกว้างพอเหมาะ ไม่ผ่าข้างหรือรัดรูป เมื่อสวมแล้วชายผ้าโสร่งคลุมข้อเท้า

- รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีขาว แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า

- ถุงเท้า สั้นสีขาว

ข้อ 12 เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจาก

สถานศึกษาเอกชน สอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

- เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่

สถานศึกษากำหนดปักที่อกเสื้อเบื้องขวา

- กางเกงใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกางเกงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น

ขยาวระดับตาคู่ม ปลายขาพับเข้าด้านใน

- เข็มขัดชนิดหัวกลัดสำหรับผู้ที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้หรือหัวเข็มขัด

เป็นตราของสถานศึกษา

- รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

- ถุงเท้า สั้นสีขาว สีน้ำตาล หรือสีดำ

นักเรียนหญิง

- เสื้อ ผ้าสีขาวคอปกบัว ผ่าด้านหน้าตลอด แขนยาว ปลายแขนจีบรูมมีสากกว้าง

ไม่เกิน 5 เซนติเมตร ตัวเสื้อยาวคลุมสะโพก ไม่รัดรูป

- เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อ สัญลักษณ์ หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่

สถานศึกษากำหนด ปักที่อกเสื้อเบื้องขวา

- ผ้าคลุมศีรษะ ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่มีลวดลาย หรือสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรง

สี่เหลี่ยมจัตุรัส ความยาวด้านละ 100-120 เซนติเมตร ขณะสวมใส่เย็บติดตลอดตั้งแต่ใต้คางจนถึง ปลายมุมผ้า

- กระโปรง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรงนักเรียน ทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น

แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุม

ข้อเท้า

- รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ มีสายรัดหลังเท้าหรือแบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า มีส้นสูง

ไม่เกิน 2 นิ้ว ไม่มีลวดลาย

- ถุงเท้า สั้นสีขาว ไม่มีลวดลาย ปลายถุงเท้าไม่พับ

- นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชน

สอนศาสนาอิสลาม อาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษา

กำหนดได้ตามความสมควรใจ

ข้อ 13 ให้สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษากำหนดให้รายละเอียดเกี่ยวกับการแต่้วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งเครื่องแบบนักเรียนดังนี้

ชนิดและแบบของเครื่องแบบ รวมทั้งจัดทำรูปเครื่องแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง เครื่องหมายของสถานศึกษาการกำหนดรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้สถานศึกษาขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณีและประกาศให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ

ข้อ 14 สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 15 สถานศึกษาใดจะกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหารหรือแต่งชุดพื้นเมือง ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา ชุดนาฏศิลป์ หรือชุดอื่น ๆ แทนเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ในวันใด ให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด โดยคำนึงถึงความประหยัดและเหมาะสม

ข้อ 16 ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษให้สถานศึกษาพิจารณาขกเว้นหรือผ่อนผันการแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ 17 นักเรียนซึ่งศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้แต่งกายสุภาพ

ข้อ 18 นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับขกเว้นตามระเบียบนี้ให้สถานศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนตามความเหมาะสม

ข้อ 19 สถานศึกษาใดที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่แล้วตามระเบียบเดิมหรือใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่น โดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไป

ข้อ 20 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังวินัยและพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้นทฤษฎีทางจิตวิทยาจึงสามารถนำมาศึกษาและอธิบายได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ ทฤษฎีการกระจำค่านิยม (The theory

of values clarification) ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) ทฤษฎีความขัดแย้งของ Mary Parker และทฤษฎีการพัฒนาทางสติปัญญา (Cognitive development theory) (ทวี สุกแก้ว, 2548, หน้า 15)

ทฤษฎีการกระจ่างค่านิยม (The theory of values clarification)

ผู้เสนอทฤษฎีนี้คือ Rath, Harmin and Simmom (1966, p. 232) โดยใช้แนวคิดของทฤษฎีสัมพัทธนิยม (Relativism) ที่มีหลักการว่า ความถูกต้องดีงามมิได้ขึ้นอยู่กับหลักการที่แน่นอน แต่จะแปรผันตามบุคคลและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในหลักการของทฤษฎีการกระจ่างค่านิยมจะไม่กำหนดจริยธรรมที่จะปลูกฝังมีการยอมรับการตัดสินใจ ความรู้สึก และค่านิยมที่เลือกแล้วของผู้เรียนอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนจุกคิดขึ้นมาว่าความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกของตนที่มีต่อสิ่งหนึ่งนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ 7 ประการของกระบวนการค่านิยมหรือไม่คำถามที่ตั้งได้แก่

1. เกิดจากการเลือกของตนอย่างอิสระหรือไม่ นั่นคือ ความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเกิดจากการตัดสินใจของตนเองอย่างแท้จริงหรือปัจจัยอื่น
2. ได้พิจารณาทางเลือกอื่นหรือไม่ กล่าวคือ การเกิดความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกของตนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ได้พิจารณาทางเลือกที่หลากหลายแล้ว
3. ได้พิจารณาผลทางเลือกต่าง ๆ หรือไม่ นอกจากพิจารณาทางเลือกที่หลากหลายแล้วมีการตระหนักถึงผลที่จะตามมาในทางเลือกต่าง ๆ ก่อนเกิดความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๆ
4. มีความภาคภูมิใจหรือยินดีต่อสิ่งที่ตนเลือกหรือไม่ในการเกิดความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกของตนต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเกิดขึ้นจากความรู้สึก ภาคภูมิใจหรือยินดีของตนเอง หรือเกิดจากสิ่งอื่น
5. จะยืนยันการตัดสินใจเลือกของตนอย่างเปิดเผยหรือไม่ หมายถึง ในการเกิดความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรม และความรู้สึกของตนต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ตนเองสามารถอธิบายหรือยืนยันเหตุผลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจได้อย่างตรงไปตรงมา
6. จะทำตามที่ตนเลือกหรือไม่ จากคำถามทั้ง 5 ข้อ ข้อนี้เป็นคำถามที่ครูย้ำความคิดนักเรียนว่าเขาตัดสินใจเกิดความเชื่อ ทักษะ พฤติกรรมและความรู้สึกของตนต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นโดยดีและยอมรับมาปฏิบัติต่อไป
7. จะกระทำซ้ำหรือไม่ อาจกล่าวได้ว่าการตัดสินใจเลือกแล้วจะยึดถือเป็นวิถีชีวิตต่อไปหรือไม่

จากการศึกษาทฤษฎีการกระจำค่านิยมจะพบว่า ในการที่ปลุกฝังจริยธรรมให้แก่บุคคลอื่นนั้นไม่ควรไปกำหนดตัวจริยธรรมให้แต่ควรจะใช้คำพูด คำถาม เพื่อกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดความคิดใคร่ครวญและตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วยตัวของตัวเอง โดยมีการชักจูงจากผู้อื่น

ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory)

นักทฤษฎีกลุ่มนี้คือ Skinner (1974, p. 124) ทฤษฎีนี้ประยุกต์มาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขไวบากรวม (Operant conditioning) ที่ทำอธิบายหลักการเรียนรู้ว่ามนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม ซึ่งจะเจาะจงเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบการกระทำ อันเป็นการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก จะมีผลในการกำหนดถึงการแสดงพฤติกรรมในอนาคต การกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออก มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้นในอนาคต พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมนั้นอีกความพึงพอใจดังกล่าวเป็นผลมาจากการเสริมแรง

1. วิธีเสริมแรงที่ใช้กันทั่วไป เช่น การชมเชย การพูดจายกย่อง การยอมรับ การให้คะแนน ตลอดจนการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เขาสนใจ

ในทำนองเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลไม่พึงพอใจพฤติกรรมนั้น โน้มโน้มที่จะไม่เกิดขึ้นซ้ำ เช่น นักเรียนสามคนร่วมวงสนทนากัน ถ้าในขณะที่คนหนึ่งกำลังพูดสองคนไม่สนใจฟังเข้าไปพูดกันเอง นักเรียนคนแรกจะหยุดพูดทันทีเพราะเกิดความไม่พึงพอใจ

2. การลงโทษ เป็นการให้สิ่งที่ไม่พึงพอใจเพื่อหยุดยั้งหรือระงับพฤติกรรม เช่น นักเรียนไม่ส่งการบ้าน ครูลงโทษโดยการเขียนติ พฤติกรรมการไม่ส่งการบ้านจะลดลง

การเสริมแรงและการลงโทษเป็นวิธีการปรับพฤติกรรม ถ้าต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีการเสริมแรง และถ้าไม่ต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีการลงโทษ

ขั้นตอนการปรับพฤติกรรมโดยใช้กิจกรรม มีดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์
2. สำรวจพฤติกรรมที่แต่ละคนสนใจ เพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ

มีความสุขสนุกสนานและเกิดความสำเร็จ

3. กำหนดตัวเสริมแรง
4. เสริมความมั่นใจบ่อย ๆ

การปรับพฤติกรรมมีความเหมาะสมกับการปลุกฝังวินัย ดังนี้

1. การปรับพฤติกรรม สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่น การปรับพฤติกรรมของคนที่พูดหยาบคายให้เป็นคนที่พูดสุภาพเรียบร้อย หรือปรับพฤติกรรมจากคนที่ไม่มีวินัยเป็นคนที่มีวินัยในตัวเองมากขึ้น

2. การปรับพฤติกรรมมีวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนพฤติกรรมหรือพัฒนาให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยตรง จึงเป็นวิธีการที่เน้นภาคปฏิบัติและช่วยเสริมให้การปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีกระจำนายนิยม และวิธีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม บรรลุเป้าหมายในการแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากขึ้น

3. การปรับพฤติกรรมไม่จำเป็นต้องดำเนินการโดยปรับพฤติกรรมโดยตรงเพราะเป็นวิธีที่ฝึกอบรมให้ผู้สนใจสามารถเข้าใจและทำหน้าที่เป็นผู้ปรับพฤติกรรมได้ จะเพิ่มจำนวนผู้รับผิดชอบการปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีปรับพฤติกรรมได้ตามความจำเป็น

4. การปรับพฤติกรรมมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลปรับพฤติกรรมของตนเองหรือควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งมุ่งให้ทุกคนตระหนักในการทำความดีด้วยตนเอง (สิทธิพันธ์ มลชู, 2550, หน้า 17)

จากการศึกษาทฤษฎีการปรับพฤติกรรม วิธีการของทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนรากฐานความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานี้ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขการเสริมแรงและเงื่อนไขการลงโทษ วิธีการปลูกฝังจริยธรรมตามแนวคิดนี้หากต้องการปลูกฝังพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นได้รับแรงเสริม และหากต้องการลดพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับแรงเสริม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

ทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura, 1977, p. 16) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา ตามทฤษฎีของแบนดูรา การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ โดยตรงอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตตัวแบบซึ่งมี 3 ประเภท คือ ตัวแบบจริง ได้แก่ ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมจริงให้เห็น ตัวแบบสัญลักษณ์ ได้แก่ ตัวแบบในโทรทัศน์ ภาพยนตร์หรือรูปภาพต่าง ๆ และตัวแบบได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในองค์กรไว้เป็น 4 แนวทาง ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ในการปกครองนักเรียน ดังนี้ (สังคม วงศ์พินิจ, 2548, หน้า 40)

1. โดมิเนชั่น (Domination) คือ การใช้กำลังที่เหนือกว่าเข้าบังคับให้ยอมตาม เช่น การริบของเล่นเมื่อนักเรียนนำขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน และจะคืนให้เมื่อทำงานหรือเรียนเสร็จแล้ว
2. คอมโพรไมส์ (Compromise) คือ การไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ยอมความโดยใช้เหตุผลต่าง ๆ เช่น เมื่อนักเรียนทะเลาะวิวาทกัน ควรชี้แจงให้แต่ละฝ่ายสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน
3. อินทิเกรชั่น (Integration) คือ การบูรณาการประสานประโยชน์ โดยการเสนอข้อแลกเปลี่ยนโดยการให้ครูยอมในสิ่งที่นักเรียนต้องการเป็นการแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ครูต้องการเป็นการพบกันคนละครึ่งทาง เช่น ถ้านักเรียนทำตัวเรียบร้อยหรือทำงานเสร็จแล้ว ครูจะเล่านิทานให้ฟัง

4. อวอยด์ (Avoid) คือ การนิ่งเฉยไม่สนใจให้เวลาสลายไปเอง เช่น การที่นักเรียนบางคนทำตัวเกรงเพื่อเรียกร้องความสนใจ ถ้าครูให้ความสนใจนักเรียนจะทำเช่นนั้นอีก แต่ถ้าครูทำเฉยเมยพฤติกรรมนั้นก็จะหายไปเอง

จากการศึกษาทฤษฎีความขัดแย้งของแมรี ปาร์เกอร์ เชื่อว่าการแก้ปัญหาามีวิธีที่หลากหลายและแตกต่างกันไปแล้วแต่สถานการณ์ ซึ่งท้ายสุดแล้วต้องให้ทุกคนรู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกัน โดยครูเป็นผู้วางเกณฑ์เพื่อการลดพฤติกรรมที่ไม่ดีนั้นให้ได้

ทฤษฎีการพัฒนาทางสติปัญญา (Cognitive development Theory)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ คือ Lawrence Kohlberg เขาเชื่อว่าจริยธรรมหรือความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจถูกคิดของการกระทำ มิได้เกิดจากการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) แต่เกิดจากการคิดไตร่ตรองตามเหตุผลของแต่ละบุคคล และเนื่องจากการไตร่ตรองหาเหตุผลขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาซึ่งผูกพันกับอายุของบุคคล จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมจากขั้นต่ำไปขึ้นสูงกว่าทีละขั้น ไม่มีการย้อนกลับและไม่มีการเร่งขึ้น

Kohlberg (1971, p. 231) ได้แบ่งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ระดับ 6 ขั้น คือ

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมของตนเอง (Preconvention level) ระดับนี้บุคคลจะเลือกตัดสินใจกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น มักพบในเด็กอายุ 2-10 ปี ในระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น

ขั้นที่ 1 การเชื่อฟังเพื่อหลบหลีกการลงโทษ

ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ (Conventional level) ระดับนี้บุคคลจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยของตนเอง ทำตามกฎหมายหรือทำตามกฎเกณฑ์ของศาสนา รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา แสดงบทบาทของสังคมได้ มักพบในอายุ 10-16 ปี ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ขั้น

ขั้นที่ 3 การทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ คล้อยตามผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อน

ขั้นที่ 4 การทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม บุคคลจะรู้บทบาทและหน้าที่ของคนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ระดับที่ 3 ขั้นที่ทำเหนือกฎเกณฑ์ของสังคม (Post conventional level) ระดับนี้บุคคลจะเห็นความสำคัญของบุคคลหมู่มาก เคารพในสิทธิของผู้อื่น ควบคุมบังคับใจตนเองได้ พบในช่วงอายุ 16 ปีขึ้นไป ระดับนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ขั้น

ขั้นที่ 5 การมีเหตุผลและเคารพตนเอง ใช้สัญญาสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ

ขั้นที่ 6 การยึดอุดมคติสากล ทำความดีเพื่อความดีมีจิตใจกว้างขวาง

จากการศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาจะพบว่าจริยธรรมของบุคคลย่อมมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสติปัญญาเพราะบุคคลที่มีอายุมากย่อมมีโอกาสแห่งการเรียนรู้ทางจริยธรรมมากขึ้นด้วยและการพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเป็นไปตามลำดับขั้นตอน โดยพัฒนาการขั้นต่ำและยุ่งยากน้อยกว่าต้องเป็นสิ่งจำเป็นและต้องเกิดขึ้นก่อนขั้นสูง ๆ ขึ้นไป

พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช 2482

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ซึ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“เครื่องแบบนักเรียน” หมายความว่า เครื่องแต่งกาย สิ่งประกอบเครื่องแต่งกายและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กำหนดให้นักเรียนแต่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียน

ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียน วิธีการแต่ง เงื่อนไขในการแต่ง และการยกเว้นไม่ต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามวรรคสองอาจได้รับโทษทางวินัยตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรา 6 สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่น นอกเหนือจากที่กำหนดตามมาตรา 5 วรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรา 7 ผู้ใดแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิที่จะแต่งหรือแต่งกายเลียนแบบเครื่องแบบนักเรียน ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นนักเรียน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 8 บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช 2482 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกระเบียบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยตัวแปรคือ เพศ เกรดเฉลี่ย สะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน ดังนี้

เพศ เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัยของนักเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยนักเรียน มีผู้วิจัยหลายท่าน เพราะว่ามีประเภทของนักเรียนมีผลต่อ วินัยนักเรียน ได้แก่ Angela and Martin (2006) ได้ทำการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้อของนักเรียนหญิงและชายในวิชาต่าง ๆ รวมทั้งการวัดระดับสติปัญญา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายเนื่องจากการมีวินัยในตนเองสูงกว่า Wiggins et al. (1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผล มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และมีสุขภาพที่ดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐภัทร โพธิ์แก้ว (2552, หน้า 56) ที่กล่าวว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยที่ไม่เคารพวินัยมากกว่าเพศหญิง

จึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดเพศมาเป็นตัวแปรในการวิจัยในครั้งนี้

เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นตัวแปรที่สำคัญในการปฏิบัติตามวินัย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 2.50 และ 2) ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จากการศึกษาวิจัยมีผู้วิจัยหลายท่านเพราะว่าเกรดเฉลี่ยมีผลต่อวินัยของนักเรียน ได้แก่ พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง (2534) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมผิดวินัยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีการผิดวินัยในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกาย นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนคือการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐภัทร โพธิ์แก้ว (2552, หน้า 56) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่านั้นจะมีแนวโน้มเคารพวินัยมากกว่าคนที่มียเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า

จึงสรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนด เกรดเฉลี่ยสะสมมาเป็นตัวแปรในการวิจัยในครั้งนี้

การเข้าศึกษาต่อ เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีความสำคัญในงานวิจัย จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ วิจัยนักเรียน มีผู้วิจัยหลายท่านที่พบว่า การเข้าศึกษาต่อของนักเรียนมีผลต่อวินัยนักเรียน ได้แก่ วิวัฒน์ อัสวาณิชย์ (2523) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในต่างจังหวัดมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่อยู่ในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ วรณา ภาไชย (2545 อ้างถึงใน วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง, 2551) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุการทำผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียน ชลราษฎร์บำรุง จังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนที่ทำผิดวินัย เนื่องจาก ขาดความอบอุ่น เนื้อหาวิชายากเกินไป ที่พักอาศัย อยู่ไกลโรงเรียน

จึงสรุปได้ว่า การเข้าศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนด การเข้าศึกษาต่อมาเป็นตัวแปรในการวิจัยในครั้งนี้

อาชีพของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) อาชีพราชการทหาร 2) อาชีพข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ 3) อาชีพอื่น ๆ ดังที่ Hoffman (1970, p. 286) ซึ่งได้ศึกษาการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การปล่อยปละละเลย การรวมอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ฝึกวินัยโดยวิธีการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเอง สูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยโดยบิดามารดาปล่อยปละละเลยหรือรวมอำนาจ Ausubel (1968) ได้แสดงความคิดเห็นว่าวินัยในตนเองมาจากการควบคุมจากทั้งภายในและภายนอกซึ่งการควบคุม ภายใน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูและการควบคุมภายนอกที่เป็นการลงโทษหรือการบังคับจะช่วยให้การปลูกฝังวินัยในตนเองได้น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญาชัย โพธิ์อ้อม (2551) ที่กล่าวว่า อาชีพมีส่วนที่ทำให้บุคคลนั้นมีจริยธรรมที่แตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดอาชีพของผู้ปกครองมาเป็นตัวแปรในการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีงานวิจัยใกล้เคียง ได้แก่

สมคิด ศิริศมี (2520) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมนักเรียนมีส่วนทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่ถูกต้อง และมีโอกาสแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ และเป็นวิธีหนึ่งที่จะจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้

แก้วอุษา ชูทอง (2534 อ้างถึงใน วรรณญา ประพันธ์, 2556) ได้ศึกษาการปฏิบัติผิวนัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ลักษณะของครูบาอาจารย์และนักเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เฉพาะด้านการแต่งกายต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์หญิงสูงกว่าครูอาจารย์ชาย ส่วนครูอาจารย์ที่มีความรับผิดชอบต่างกัน นักเรียนที่มีเพศต่างกัน นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน มีทัศนคติต่อการปรับขึ้นผิวนัยของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ท่านโดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน

อนุชิต วงษ์กกุล (2542 อ้างถึงใน วรรณญา ประพันธ์, 2556) ได้ศึกษาการกระทำผิวนัยและสาเหตุของการกระทำผิวนัยโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี พบว่า นักเรียนทำผิวนัยด้านการแต่งกาย ไม่แต่งเครื่องแบบตามวัยเรียนวิชานั้น มีสาเหตุจากการไม่พอใจชุดที่โรงเรียนแจกให้ การมาลงเวลาเรียน ช้ากว่ากำหนด สาเหตุเกิดจากการตื่นสาย การทำผิวนัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับแนวปฏิบัติโรงเรียน มีสาเหตุมาจาก ไม่มีใครเห็น ครูเวรอยู่ไกล เป็นความเคยชินจากโรงเรียนเดิม

ชูพงษ์ สุขรัตน์ (2546) ได้ทำการศึกษาริขธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทนอยู่ในระดับสูง จำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Vincent (1961, pp. 42-43) ได้กล่าวถึงความหมายของวินัยแห่งตนไว้ว่า ความมีวินัยแห่งตน หมายถึง การที่บุคคลไม่กระทำการใดอันเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากต่อตนเองในอนาคต

หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวสิทธิ์ของบุคคลอื่น ร่วมทางหมายถึงการที่บุคคลกระทำสิ่งที่ตนไม่ยอมทำ แต่การกระทำนี้ช่วยให้ความต้องการสิ่งของของบุคคลอื่น ได้รับการตอบสนองเป็นผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในอนาคต

Sheviakov and Fritz (1955) ได้ศึกษาประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็ก พบว่าควรจะเป็นการปลูกฝังวินัยในตนเองมากกว่าวินัยที่มาจากการปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งควรจะเป็นเรื่องของการเต็มใจที่จะกระทำไม่ใช่กระทำตามคำสั่งหรือการถูกลงโทษ การปลูกฝังวินัยในตนเองสำหรับเด็กควรอยู่บนพื้นฐานของความชื่นชมและความรัก

Ausubel (1968) ได้แสดงความคิดเห็นว่าวินัยในตนเองมาจากการควบคุมจากทั้งภายในและภายนอก ซึ่งการควบคุมภายใน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และการควบคุมภายนอกที่เป็นการลงโทษหรือการบังคับจะช่วยในการปลูกฝังวินัยในตนเองได้น้อย

Bryant (1971, p. 4854-B อ้างถึงใน จิราภรณ์ ทูลธรรม, 2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตน กับนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนกลุ่มละ 20 คน พบว่า เด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนจะมีวินัยในตนเองมากกว่าปรับตัวได้ดีกว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความอดทนมากกว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า ความมีวินัยของนักเรียนนั้น ต้องเริ่มมาจากครอบครัวที่เอาใจใส่ อบรมสั่งสอนลูกของตน จึงจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดวินัยขึ้น และครูควรที่จะใส่ใจกับความประพฤติ เช่น การแต่งการ การกระทำต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันเพื่อแก้ไขให้นักเรียนนั้น สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้อย่างเคร่งครัด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 598 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร ปีการศึกษา 2558 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนชาย	282	165
นักเรียนหญิง	316	175
รวม	598	340

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นมา โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวกับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 2 ด้าน จำนวน 30 ข้อ

1. ด้านการแต่งกาย จำนวน 15 ข้อ
2. ด้านความประพฤติ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียนและศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการรักษาวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามของ ฉัฐภัทร โพธิ์แก้ว (2552, หน้า 75-77) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

3.1 ดร.สมุทรา ชำนาญ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 นายประเสริฐ สวนจันทร์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสุคันธาวาส

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 30 คน เพื่อมา

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson (Pearson product moment correlation) (Wiersma & Jurs, 1990, pp. 139-147) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .41 - .81 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Cronbach (1970, p. 161) ได้ค่าเชื่อมั่นเท่ากับ .92

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น และมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดัง ต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามส่งไปยังครูประจำชั้นตามกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 340 ฉบับ
2. จากแบบสอบถามจำนวน 340 ฉบับ ได้รับคือ 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ
4. นำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ดำเนินการด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปแล้วนำมาศึกษาตามความมุ่งหมายของผู้วิจัย โดยแปรความหมายคะแนนเฉลี่ยตามแนวความคิดของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติตามวินัยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติตามวินัยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติตามวินัยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติตามวินัยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติตามวินัยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. การศึกษาวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ตามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้คือ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. เปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย การศึกษาต่อ โดยใช้การทดสอบค่าที (t -test)

3. เปรียบเทียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาวิสัยทัศน์ของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Means)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ (t -test)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ (F -distribution)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน (Mean square)
*	แทน	การมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำมาจัดลำดับให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาข้อมูล ที่ศึกษาค้นคว้า โดยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ เกี่ยวกับ สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวิสัยทัศน์ของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร

จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ

เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ เกี่ยวกับ สถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	165	48.53
หญิง	175	51.47
รวม	340	100

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศชาย 165 คน คิดเป็นร้อยละ 48.53 และจำแนกเป็นนักเรียนเพศหญิง 175 คน คิดเป็นร้อยละ 51.47

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอแยกตามเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร ตั้งกััดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.50	115	33.82
2.50 ขึ้นไป	225	66.18
รวม	340	100

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 66.18 และมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.82

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ

การเข้าศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จบจากโรงเรียนเดิม	234	68.82
มาจากโรงเรียนอื่น	106	31.18
รวม	340	100

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบจากโรงเรียนเดิม 234 คน คิดเป็นร้อยละ 68.82 และมาจากโรงเรียนอื่น 106 คน คิดเป็นร้อยละ 31.18

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอแยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการทหาร	122	35.88
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	43	12.65
ประกอบอาชีพอื่น ๆ	175	51.47
รวม	340	100

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่น ๆ 175 คน คิดเป็นร้อยละ 51.47 ข้าราชการทหาร 122 คน คิดเป็นร้อยละ 35.88 ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้าน

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร	n = 340		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
ด้านการแต่งกาย	4.46	.33	มาก	2
ด้านความประพฤติ	4.47	.34	มาก	1
รวม	4.47	.40	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย
ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการแต่งกาย

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร ด้านการแต่งกาย	n = 340			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. นักเรียนไม่ใช้แบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ นำมาเขียนหรือ ปักติดเสื้อ	4.43	.67	มาก	7
2. นักเรียนสวมเสื้อไม่หลวมเกินไป	4.41	.67	มาก	10
3. นักเรียนใส่ชุดพลศึกษาถูกต้องตามวันที่มีเรียน	4.42	.69	มาก	9
4. นักเรียนสวมเข็มขัดตามที่โรงเรียนกำหนด	4.40	.74	มาก	12
5. นักเรียนหญิงใส่กระโปรงยาวคลุมเข่า นักเรียนชาย ใส่กางเกงไม่สั้น	4.46	.71	มาก	5
6. นักเรียนสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรง	4.29	.78	มาก	15
7. นักเรียนสวมถุงเท้าถูกระเบียบโรงเรียน	4.51	.72	มาก	1
8. นักเรียนไม่ได้สวมรองเท้าแตะไปโรงเรียน	4.48	.67	มาก	3

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร	n = 340			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
9. นักเรียนสวมรองเท้าโดยไม่เหยียบส้นรองเท้า	4.41	.68	มาก	11
10. นักเรียนไม่ไว้เล็บยาว	4.43	.69	มาก	8
11. นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้องตามกฎของโรงเรียน	4.49	.67	มาก	2
12. นักเรียนไม่ใส่เจล หรือน้ำมันใส่ผม	4.39	.70	มาก	13
13. นักเรียนหญิงใส่กระโปรงยาวคลุมเข่า	4.48	.70	มาก	4
14. นักเรียนไม่ข้อมผม	4.44	.71	มาก	6
15. นักเรียนไม่ใส่เครื่องประดับมาโรงเรียน	4.38	.73	มาก	14
รวม	4.46	.33	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการแต่งกายโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจาก มากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสวมรองเท้าถูกระเบียบโรงเรียน นักเรียนไว้ทรงผม ถูกต้องตามกฎของโรงเรียน นักเรียนไม่ได้สวมรองเท้าแตะไปโรงเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านความประพฤติ

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร	n = 340			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. นักเรียนมาโรงเรียนทันเวลาเช้าแถว	4.48	.70	มาก	4
2. นักเรียนเข้าห้องเรียนตามเวลา	4.52	.67	มาก	2
3. นักเรียนไม่ประพฤติตนด้านชู้สาว	4.40	.71	มาก	14
4. นักเรียนไม่เที่ยวหลังเวลา 21.00 น	4.46	.68	มาก	8
5. นักเรียนไม่หลบหนีการเข้าเรียน	4.47	.67	มาก	6
6. นักเรียนไม่สูบบุหรี่	4.53	.67	มาก	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร ด้านความประพฤติ	n = 340			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
7. นักเรียนไม่เล่นการพนัน	4.51	.69	มาก	3
8. นักเรียนไม่ติดเกมคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ	4.47	.70	มาก	7
9. นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวครู	4.44	.69	มาก	11
10. นักเรียนเข้าแถวรับบริการอย่างเป็นระเบียบ	4.51	.70	มาก	5
11. นักเรียนทิ้งขยะลงถังทุกครั้ง	4.39	.75	มาก	15
12. นักเรียนไม่ขีดเขียน โต๊ะ ม้านั่ง ฝาผนัง ห้องเรียน ห้องน้ำ	4.46	.68	มาก	9
13. นักเรียนไม่ทะเลาะวิวาทในโรงเรียน	4.46	.67	มาก	10
14. นักเรียนไม่พกพาอาวุธมาโรงเรียน	4.44	.70	มาก	12
15. นักเรียนไม่ลักขโมย	4.43	.67	มาก	13
รวม	4.47	.34	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านความประพฤติ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่ นักเรียนเข้าห้องเรียนตามเวลา นักเรียน ไม่เล่นการพนัน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนทิ้งขยะลงถังทุกครั้ง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	เพศชาย (n = 165)				เพศหญิง (n = 175)			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการแต่งกาย	4.41	.28	มาก	2	4.50	.38	มาก	2
2. ด้านความประพฤติ	4.42	.39	มาก	1	4.51	.25	มาก	1
รวม	4.42	.41	มาก		4.51	.31	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายตามลำดับ

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ

วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร	เพศชาย (n = 165)		เพศหญิง (n = 175)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการแต่งกาย	4.41	.28	4.50	.38	-2.44**	.00
2. ด้านความประพฤติ	4.42	.39	4.51	.25	-2.37**	.00
รวม	4.42	.41	4.51	.31	-2.40**	.00

** $p < .01$

จากตารางที่ 10 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ต่ำกว่า 2.50 (n = 115)				2.50 ขึ้นไป (n = 225)			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการแต่งกาย	4.39	.29	มาก	2	4.49	.36	มาก	2
2. ด้านความประพฤติ	4.40	.43	มาก	1	4.50	.26	มาก	1
รวม	4.40	.40	มาก		4.50	.28		

จากตารางที่ 11 พบว่า วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 และ 2.50 ขึ้นไป เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายตามลำดับ

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ต่ำกว่า 2.50 (n = 115)		2.50 ขึ้นไป (n = 225)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการแต่งกาย	4.39	.29	4.49	.36	-2.54**	.00
2. ด้านความประพฤติ	4.40	.43	4.50	.26	-2.69**	.00
รวม	4.40	.40	4.50	.28	-2.30**	.00

จากตารางที่ 12 พบว่า วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม โดยรวมและด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	จบจากโรงเรียนเดิม (n = 234)				มาจากโรงเรียนอื่น (n = 106)			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านการแต่งกาย	3.80	.66	มาก	2	3.94	.76	มาก
2. ด้านความประพฤติ	3.85	.71	มาก	1	3.88	.67	มาก	2
รวม	3.97	.62	มาก		3.91	.62	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามการเข้าศึกษาต่อ ปรากฏผลดังนี้ จบจากโรงเรียนเดิม โดยรวมและรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายตามลำดับ และมาจากโรงเรียนอื่น โดยรวมและรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติตามลำดับ

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	จบจากโรงเรียนเดิม (n = 234)		มาจากโรงเรียนอื่น (n = 106)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	1. ด้านการแต่งกาย	3.80	.66	3.94		
2. ด้านความประพฤติ	3.85	.71	3.88	.67	.50	.36
รวม	3.97	.62	3.91	.62	.91	.44

จากตารางที่ 14 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ข้าราชการทหาร (n = 122)				ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (n = 43)				ประกอบอาชีพอื่นๆ (n = 175)			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านการแต่งกาย	3.87	.71	มาก	1	3.91	.62	มาก	2	4.09	.70	มาก
2. ด้านความประพฤติ	3.67	.77	มาก	2	3.97	.68	มาก	1	3.97	.65	มาก	2
รวม	3.71	.69	มาก		3.95	.58	มาก		4.01	.58	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน มีผลการศึกษา ดังนี้

ข้าราชการทหาร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติตามลำดับ

ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความประพฤติและการแต่งกายตามลำดับ

ประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติตามลำดับ

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งการแปรปรวน		<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. ด้านการแต่งกาย	ภายในกลุ่ม	2	2.37	1.18	2.52	.08
	ระหว่างกลุ่ม	337	138.12	.47		
	รวม	339	140.50			
2. ด้านความประพฤติ	ภายในกลุ่ม	2	.42	.21	.41	.65
	ระหว่างกลุ่ม	337	147.42	.50		
	รวม	339	147.84			
โดยรวม	ภายในกลุ่ม	2	.75	.37	.96	.38
	ระหว่างกลุ่ม	337	114.72	.39		
	รวม	339	115.47			

จากตารางที่ 16 พบว่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .41-.81 โดยมีค่าความเชื่อมั่น .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ถ้าพิจารณารายด้านปรากฏดังนี้

1.1 ด้านการแต่งกาย โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนสวมถุงเท้าถูกระเบียบโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสวมรองเท้าโดยไม่เหยียบส้นรองเท้า นักเรียนไม่ไว้เล็บยาว และนักเรียนไม่ได้สวมรองเท้าแตะไปโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนสวมถุงเท้าถูกระเบียบโรงเรียน

1.2 ด้านความประพฤติ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่พกพาอาวุธมาโรงเรียน นักเรียนไม่ขีดเขียน โต๊ะ ม้านั่ง ฝาผนัง ห้องเรียน ห้องน้ำ และนักเรียนเข้าแถวรับบริการอย่างเป็นระเบียบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่ประพฤติตนด้านผู้ชาย

2. ผลการเปรียบเทียบการวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม การเข้าศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า

2.1 วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ โดยรวม และด้าน แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม โดยรวม และด้านความประพฤติ แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและรายด้านแยกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมและรายด้านแยกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นสำคัญซึ่งควรที่นำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมาย สมมติฐานและคำถามสำหรับการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

1. วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการฝึกฝนให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง เพราะโรงเรียนเป็นแบบจำลองบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมมาให้ นักเรียนได้ฝึกฝนอบรมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัยภายนอก การสร้างระเบียบวินัยให้เกิดแก่นักเรียนจะต้องปลูกฝังให้เกิดตั้งแต่เริ่มต้นและตลอดไปในช่วงที่เป็นนักเรียน โดยได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนทุกวิชา และการเอาใจใส่ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ยังได้จัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอนุชิต วงษ์กุล (2542 อ้างถึงใน วรรณญา ประพันธ์, 2556) ได้ศึกษาการกระทำผิดวินัยและสาเหตุของการกระทำผิดวินัย โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี พบว่า นักเรียนทำผิดวินัยด้านการแต่งกาย ไม่แต่งเครื่องแบบตามวัยเรียนวิชานั้น มีสาเหตุจากการไม่พอใจชุดที่โรงเรียนแจกให้ การมาลงเวลาเรียน ช้ากว่ากำหนด

สาเหตุเกิดจากการตื่นสาย การทำผิดวินัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับแนวปฏิบัติโรงเรียน มีสาเหตุมาจากไม่มีใครเห็น ครูเวรอยู่ไกล เป็นความเคยชินจากโรงเรียนเดิม (จิราภรณ์ ทูลธรรม, 2557) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนและครู มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมนักเรียนมีส่วนทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่ถูกต้อง และมีโอกาสแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ และเป็นวิธีหนึ่งที่จะจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้

1.1 ด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพการณ์ของสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนไป มีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยไม่คำนึงถึงค่านิยมที่ดั้งเดิมของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับชูพงษ์ สุพรรณ (2546) ได้ทำการศึกษาจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนัสสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทนอยู่ในระดับสูง จำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแก้วอุษา ชูทอง (2535 อ้างถึงใน วรรณญา ประพันธ์, 2556) ได้ศึกษาการปฏิบัติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ลักษณะขอครูบาอาจารย์และนักเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เฉพาะด้านการแต่งกายต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์หญิงสูงกว่าครูอาจารย์ชาย ส่วนครูอาจารย์ที่มีความรับผิดชอบต่างกัน นักเรียนที่มีเพศต่างกัน นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน มีทัศนคติต่อการปรับขึ้นผิดวินัยของนักเรียนไม่แตกต่างกัน โดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยจิราภรณ์ ทูลธรรม (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมผิดวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาละโว้ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความประพฤติและการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกาย และด้านความรับผิดชอบ และทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และการปฏิบัติตน และด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ด้านความประพฤติ วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพของครอบครัวที่แตกแยกขาดความอบอุ่น มีพฤติกรรมที่เลียนแบบบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอนุชิต วงษ์กกุล (2542 อ้างถึงใน วรรณญา ประพันธ์, 2556) ได้ศึกษาการกระทำผิดวินัย และสาเหตุของการกระทำผิดวินัย โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี พบว่า นักเรียนทำผิดวินัยด้านการแต่งกาย ไม่แต่งเครื่องแบบตามวัยเรียนวิชานั้น มีสาเหตุจากการไม่พอใจชุดที่โรงเรียน

แจกให้ การมาลงเวลาเรียนช้ากว่ากำหนด สาเหตุเกิดจากการตื่นสาย การทำผิดวินัยด้านการปฏิบัติ ตามระเบียบข้อบังคับแนวปฏิบัติโรงเรียน มีสาเหตุมาจากไม่มีใครเห็น ครูเวรอยู่ไกล เป็นความเคยชิน จากโรงเรียนเดิม สมคิด ศิริศมี (2520) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนและครู มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมนักเรียนมีส่วนทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ ที่ถูกต้อง และมีโอกาสแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ และเป็นวิธีหนึ่งที่จะจัดพฤติกรรมที่ไม่ พึงประสงค์ได้และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐภัทร โพธิ์แก้ว (2552) การปฏิบัติตามวินัยของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอตาพระยา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า

2.1 จำแนกตามเพศ พบว่า มีวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมและด้านความประพฤติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนเพศหญิงมีการปฏิบัติตามวินัยสูงกว่านักเรียนเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจาก สภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน นักเรียนหญิงจึงมีความรับผิดชอบในเรื่องการรักษา ระเบียบวินัย โดยปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน ได้ดีกว่านักเรียน ชาย ทำให้การปฏิบัติตามวินัยนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงตาม สถิติที่พบจากฝ่ายปกครองนักเรียน พบว่า มีสัดส่วนการทผิดวินัยน้อยกว่านักเรียนชาย เนื่องจาก นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นวัยรุ่นนักเรียนชายอาจจะเรียกร้องความสนใจจากนักเรียนหญิง ด้วยการทำตนให้แตกต่างเพื่อเข้าใจว่าตนจะเป็นจุดเด่นที่ได้รับความสนใจโดยการทำตนให้แตกต่าง นั้นก็อาจทำให้ทำผิดวินัยที่เป็นเกณฑ์ปกติทั่วไปที่นักเรียนต้องปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนียา แสนทิพย์ (2552) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จำแนกตามเพศและระดับชั้นการศึกษา โดยรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเปรียบเทียบเพศต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.2 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า โดยรวม และด้านความประพฤติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป มีวินัยสูงกว่านักเรียน

กลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามวินัยของโรงเรียน มีความสำนึกในหน้าที่และรับผิดชอบต่อสังคม มีความขยันหมั่นเพียร และได้รับการเอาใจใส่จากผู้ปกครองเป็นอย่างดี จึงมีผลการเรียนดีกว่า เพราะเวลาที่จะไปปฏิบัติผิควินัยก็มีแนวโน้มน้อยกว่า เพราะต้องใช้เวลากับการเรียนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 ในเวลาเรียนมักจะเล่นเป็นส่วนใหญ่ไม่ค่อยตั้งใจเรียน และมักจะทำผิดระเบียบอยู่เสมอจึงประเมินวินัยตนเอง โดยเฉลี่ยน้อยกว่านักเรียนกลุ่มแรก สอดคล้องกับงานวิจัยสายฝน พรหมดี (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมตามวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมตามวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ พบว่า โดยรวมและรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชนบท ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการทหาร แห่ลงอบายมุขต่าง ๆ ในชุมชนรอบโรงเรียนจึงมีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนในเขตเมือง สภาพสังคมทั่วไปเป็นสังคมชนบทมีการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมน้อย มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีวัฒนธรรมหล่อหลอมชีวิตและค่านิยมของสมาชิกในรูปแบบเดียวกัน โรงเรียนอยู่ในอำเภอเดียวกับมีบริบทของโรงเรียนใกล้เคียงกัน ดังนั้น นักเรียนที่จบจากโรงเรียนเดิม และมาจากโรงเรียนอื่นจึงมีการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีภัทร โพธิ์แก้ว (2552) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามการเข้าศึกษาต่อ ผลวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ปกครองไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด ต่างก็มีความสนใจในการประพฤตินักเรียนไม่แตกต่างกัน คือต้องการให้บุตรมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ที่โรงเรียนหรือสังคมได้กำหนดไว้ และได้อบรม สั่งสอนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมคู่กับการเรียนจึงทำให้ความคิดเห็นต่อการประพฤตินักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนียา แสนทิพย์ (2552) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัยทำให้สามารถนำข้อมูลจากข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการพัฒนา
วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียน

1.1 ด้านการแต่งกาย โรงเรียนควรมินโยบายให้นักเรียนสวมถุงเท้าถูกระเบียบ
โรงเรียน และไม่ให้นักเรียนสวมเสื้อหลวมเกินไปเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของโรงเรียน

1.2 ด้านความประพฤติ โรงเรียนควรให้ครูเอาใจใส่นักเรียนเข้มงวดนักเรียน
ไม่ประพฤติตนด้านชู้สาว นักเรียนมาโรงเรียนทันเวลาเช้าแล้ว เพื่อให้นักเรียนสนใจในการเรียน
มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านความประพฤติ

2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาวินัยของนักเรียนชายโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กวิสรา รัตนกร. (2557). มุมห้องเรียน. *วารสารครุศาสตร์*, 42(3), 216-225.
- งามพิศ ตัณฑ์สงวน. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ ทูลธรรม. (2557). *การประพจน์คดีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูพงษ์ สุวรรณ์. (2546). *จริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐภัทร โพธิ์แก้ว. (2552). *การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวี สุกแก้ว. (2548). *พฤติกรรมของครูในการปลูกฝังจริยธรรมและวินัยให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสัตหีบ*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2552). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปิยะพร มาเพ้า. (2557). การพัฒนาพฤติกรรมด้านความมีวินัยโดยการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. อุตรดิตถ์: โรงเรียนเทศบาลท่าอิฐ.
- พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2557). บริหารความสุข 360 องศา. ปทุมธานี: ทันโลกทันธรรม.
- เพยาว์ เกาทัณฑ์ทอง. (2534). การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภิญโญ สาธร. (2523). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วรัญญา ประพันธ์. (2556). การศึกษาปัญหาการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียน บ้านอ่างระพวงค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิวัฒน์ อัสวาณิชย์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง. (2551). การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมคิด ดิรัศมี. (2520). การเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สังคม วงศ์พินิจ. (2548). ปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียนทัพพระยาพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สัญญาชัย โพธิ์อิม. (2551). การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3-4 เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิทธิรัตน์ มลชู. (2550). ปัญหาการประพฤติผิดวินัยและแนวทางการพัฒनावินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านป่าอูบ (บ่อน้ำประมานุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อภิญา ทหารวานิช. (2552). การศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อำพร กาทอง. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนโดยการสอนแบบซินดิเคท สอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมและสอนตามแนวคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อินทรา บุญวาทิ. (2550). สภาพปัญหาวินัยและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านจัดสรร จังหวัดตราด. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Angela, L. D., & Martin, E. P. S. (2006). Self-discipline gives girls the edge: Gender in Self-discipline, grades and achievement test scores. *Journal of Educational Psychology*, 98(1), 198-208.
- Ausubel, D. P. (1968). *Educational psychology: A cognitive view*. New York: Holt-Rinehart and Winston.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological test* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Hoffman, M. L. (1970). *Moral development in Carmichael manual of child psychology*. New York: John Willey and Sons.
- Kohlberg, L. W. (1971). *Development of moral character and moral ideology*. New York: Russell-Soge Foundation.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Rath, L. E., Harmin, M., & Simon, S. (1966). *Value and teaching*. Columbus, Ohio: Merrill.
- Sheviakov, G. V., & Fritz, R. (1955). *Discipline for today's children and youth*. Washington DC: National Education Association.
- Skinner, B. F. (1974). *About behaviorism*. New York: McGraw-Hill Book.
- Vincent, E. L (1961). *Human psychological development*. New York: The Ronald Press Company.

Wiersma, W., & Jurs, S. G. (1990). *Educational measurement and testing* (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Wiggins, J. S. et al. (1971). *The psychology of personality*. Massachusetts: Addison-Wesley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.505

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

เมษายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วยนายสุชุม ชินวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920930 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยอยู่ในความดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 038-102052

โทรสาร 038-745811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.506

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน

ด้วยนายสุขุม ชินวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920930 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 โดยอยู่ในความดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุขุม งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุม งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 038-102052

โทรสาร 038-745811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.507

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนายสุขุม ชินวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920930 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยอยู่ในความดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุขุม งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุม งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 038-102052

โทรสาร 038-745811

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสมจนถึงปัจจุบัน

ต่ำกว่า 2.50

2.50 ขึ้นไป

3. การเข้าศึกษา (จบมัธยมศึกษาปีที่ 3)

จบจากโรงเรียนเดิม

มาจากโรงเรียนอื่น

4. อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

รับราชการทหาร

ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

ประกอบอาชีพอื่น ๆ

ตอนที่ 2 วินัยของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 18

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาประเด็นคำถามแต่ละข้อ

ข้อ	วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	ด้านการแต่งกาย					
1	นักเรียนไม่ใช่แบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ นำมาเย็บหรือปักติดเสื้อ					
2	นักเรียนสวมเสื้อไม่หลวมเกินไป					
3	นักเรียนใส่ชุดพลศึกษาถูกต้องตามวันที่มีเรียน					
4	นักเรียนสวมเข็มขัดตามที่โรงเรียนกำหนด					

ข้อ	วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย						
5	นักเรียนหญิงใส่กระโปรงยาวคลุมเข่า นักเรียนชายใส่กางเกงไม่สั้น					
6	นักเรียนสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรง					
7	นักเรียนสวมถุงเท้าถูกระเบียบโรงเรียน					
8	นักเรียนไม่ได้สวมรองเท้าแตะไปโรงเรียน					
9	นักเรียนสวมรองเท้าโดยไม่เหยียบส้นรองเท้า					
10	นักเรียนไม่ไว้เล็บยาว					
11	นักเรียนไว้ทรงผมถูกต้องตามกฎของโรงเรียน					
12	นักเรียนไม่ใส่เจล หรือน้ำมันใส่ผม					
13	นักเรียนหญิงใส่กระโปรงยาวคลุมเข่า					
14	นักเรียนไม่ข้อมผม					
15	นักเรียนไม่ใส่เครื่องประดับมาโรงเรียน					
ด้านความประพฤติ						
16	นักเรียนมาโรงเรียนทันเวลาเช้าแถว					
17	นักเรียนเข้าห้องเรียนตามเวลา					
18	นักเรียนไม่ประพฤติตนด้านชู้สาว					
19	นักเรียนไม่เที่ยวหลังเวลา 21.00 น					
20	นักเรียนไม่หลบหนีการเข้าเรียน					
21	นักเรียนไม่สูบบุหรี่					
22	นักเรียนไม่เล่นการพนัน					
23	นักเรียนไม่ติดเกมคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ					
24	นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวครู					
25	นักเรียนเข้าแถวรับบริการอย่างเป็นระเบียบ					

ข้อ	วินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ						
26	นักเรียนทิ้งขยะลงถังทุกครั้ง					
27	นักเรียนไม่ขีดเขียน โต๊ะ ม้านั่ง ฝาผนัง ห้องเรียน ห้องน้ำ					
28	นักเรียนไม่ทะเลาะวิวาทในโรงเรียน					
29	นักเรียนไม่พกพาอาวุธมาโรงเรียน					
30	นักเรียนไม่ลักขโมย					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นายสุชุม ชินวงศ์

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ก

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถาม

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของ
แบบสอบถามวินัยของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 18

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	
2	+1	+1	+1	3	1	
3	+1	+1	+1	3	1	
4	+1	+1	+1	3	1	
5	+1	+1	+1	3	1	
6	+1	+1	+1	3	1	
7	+1	+1	+1	3	1	
8	+1	+1	+1	3	1	
9	+1	+1	+1	3	1	
10	+1	+1	+1	3	1	
11	+1	+1	+1	3	1	
12	+1	+1	+1	3	1	
13	+1	+1	+1	3	1	
14	+1	+1	+1	3	1	
15	+1	+1	+1	3	1	
16	+1	+1	+1	3	1	
17	+1	+1	+1	3	1	
18	+1	+1	+1	3	1	
19	+1	+1	+1	3	1	
20	+1	+1	+1	3	1	
21	+1	+1	+1	3	1	
22	+1	+1	+1	3	1	
23	+1	+1	+1	3	1	

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน
โรงเรียนสิงห์สมุทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	.60	16	.68
2	.61	17	.41
3	.58	18	.63
4	.57	19	.45
5	.60	20	.61
6	.49	21	.64
7	.67	22	.81
8	.68	23	.60
9	.69	24	.71
10	.55	25	.58
11	.70	26	.54
12	.55	27	.60
13	.44	28	.48
14	.56	29	.45
15	.65	30	.41

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92